

BCN 60's

NARCÍS DARDER I BOSCH

INSTITUT D'ESTUDIS FOTOGRÀFICS DE CATALUNYA

BCN 60's

Fotografies de

NARCÍS DARDER I BOSCH

No sempre el coneixement de l'obra d'un autor, i posteriorment a ell de forma personal, comporta la satisfacció de presentar a ambdós com en aquesta ocasió.

En Narcís Darder i Bosch és un dels components de la nostra societat on sense buscar el protagonisme d'una manera sistemàtica, amb l'exhibició de la seva obra fotogràfica, ha recopilat el testimoni visual d'una època viscuda, propera per alguns i desconeguda per altres.

L'exposició està centrada en els anys seixanta, època en que Narcís Darder i Bosch viu a Barcelona, i ens mostra amb el seu punt de vista, molt particular, una ciutat comtal en expansió.

Són imatges que combinades amb d'altres traspassen el documentalisme i ens porten a la subjectivitat.

Aquesta exposició està complementada amb una petita mostra d'imatges, anteriors i posteriors a aquesta dècada, i que són testimoni de la trajectòria de la seva obra que comença en els anys cinquanta i que avui dia va ampliant.

Voldria, per concloure, esmentar la col·laboració obtinguda de l'Arxiu Històric del Col·legi d'Arquitectes i del Centre de Documentació del Museu Marítim de Barcelona, per poder referenciar les imatges específiques del seu àmbit.

Miquel Galmes i Creus

President de l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya

Barcelona és i ha estat sempre una ciutat sotmesa contínuament a grans canvis i modificacions. Al llarg de les darreres dues dècades hem gaudit -o sofert- renovacions profundes: hem conegut l'època pre Olímpica, la post Olímpica, l'obertura al mar, el retrobament de barris perduts, la invenció del Fòrum... Però què hi havia abans? Qui hi vivia? Com era la nostra ciutat?

Evidentment ja és impossible retornar a aquella ciutat, però l'essència, la memòria, segueix viva en les fotografies d'en Narcís Darder. Barcelona, o com a mínim una part de la ciutat i de la seva història, estaria perduda si no fos per gent com ell. Un home que, durant anys i anys, sortia cada cap de setmana de casa seva al Guinardó amb una càmera fotogràfica a la mà i s'endinsava en un viatge on Barcelona era el decorat, els barcelonins els actors i ell el guionista i director. En cada fotografia que feia s'hi amagava una història personal i col·lectiva a la vegada: la història de la persona que apareixia de retruc -o no- i de tot allò que l'envoltava. Eren històries que transcendien la imatge que quedava enganxada al negatiu. Una fotografia d'en Narcís és un fotograma triat a l'atzar de la pel·lícula de la Barcelona dels seixanta. De la Barcelona impossible. Observar les fotografies d'en Narcís ens transporta indefugiblement al Neorealisme italià i al cinema europeu de mitjan segle XX. Contemplem en cada fotograma una voluntat no depressiva però sí que busca l'expressió de la normalitat més tràgica a partir del costumisme dels pobres, dels desproveïts, dels marginats. Perquè, de fet, els rics a tot arreu s'assemblen i, en canvi, és en les classes més humils on es redescobreix cada poble, on les dinàmiques varien i on la imaginació pren més rellevància. Aquí és on es forma una societat, una nació i un país. Les imatges que ens proposa en Narcís són impagables. Podem veure una

Sagrada Família amb només quatre torres construïdes, un Camp Nou encara sobre els fonaments, un platja de Barcelona sense Grans Torres ni peixos gegants, un Camp de la Bóta sense plaques fotovoltaïques ni saltimbanquis molt sostenibles i integradors. És el retrat de la Barcelona que mai més no tornarà i la Barcelona que en Narcís va fer seva i ara ens transmet a nosaltres. És la realitat de la seva Barcelona.

L'exposició és el digne reflex d'una persona preocupada per mirar no a la superfície, sinó a dins de les coses, traspasar i anar més enllà de la pròpia imatge. Per això en Narcís sempre afirma que mai ha manipulat una fotografia, ni tan sols s'ha preocupat en excés per l'enquadrament, ja que ell és el fotògraf, és el trobador que ens explica com era Barcelona als seixanta. Així és com veritablement en Narcís sentia la ciutat, no com la volia sentir. I no només això, sinó que en Narcís sempre s'ha dedicat a la fotografia com a hobby. Mai va estudiar fotografia ni mai se'n va lucrar. Tot i així aquesta col·lecció és un document sincer i pròxim, una successió d'imatges que portarà records a uns, descobrirà un nou món als altres i aportarà una nova manera de veure com era, no fa tant, la fashion i cool Barcelona actual. I sempre amb unes dots i capacitats artístiques tremendes. Perquè, i no cal oblidar-ho, quan algú té talent, aquest sempre tendeix a sortir. Sens dubte.

Bernat Casanovas

■ "El Barrendero"

Visita a les obres del "Camp Nou" ■

■ Sant Martí de Provençals

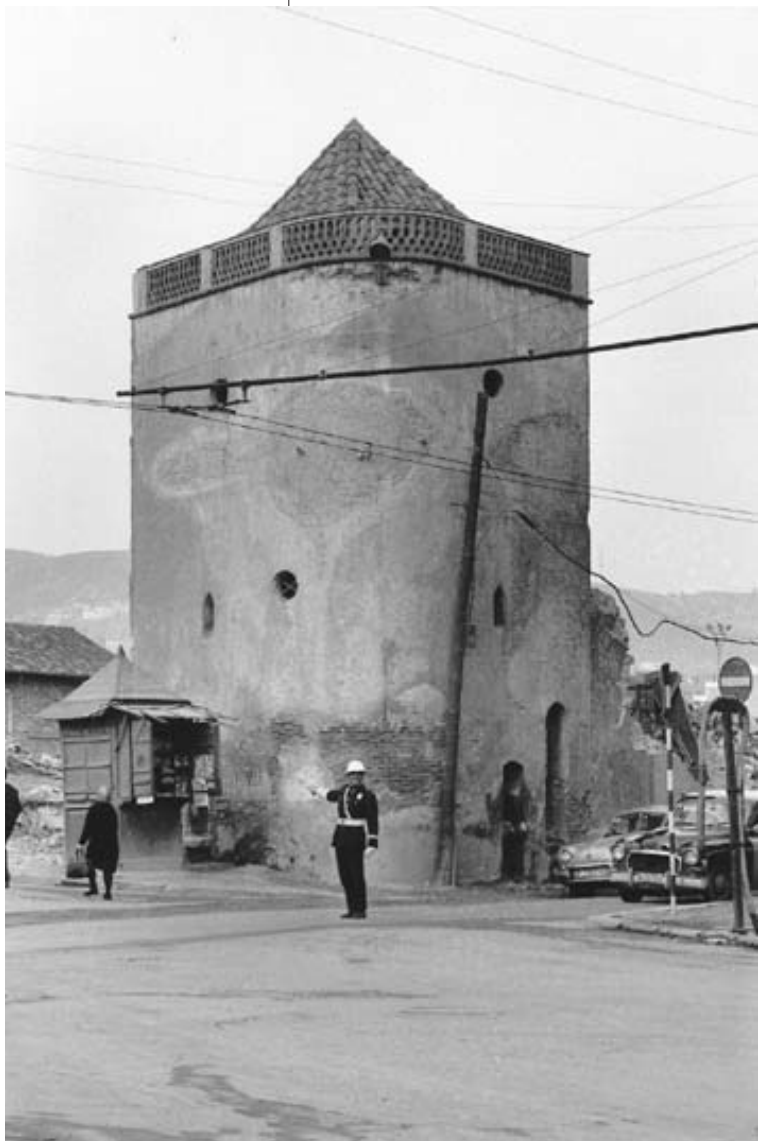

“El Somorrostro” ■

■ “La Mar Bella”

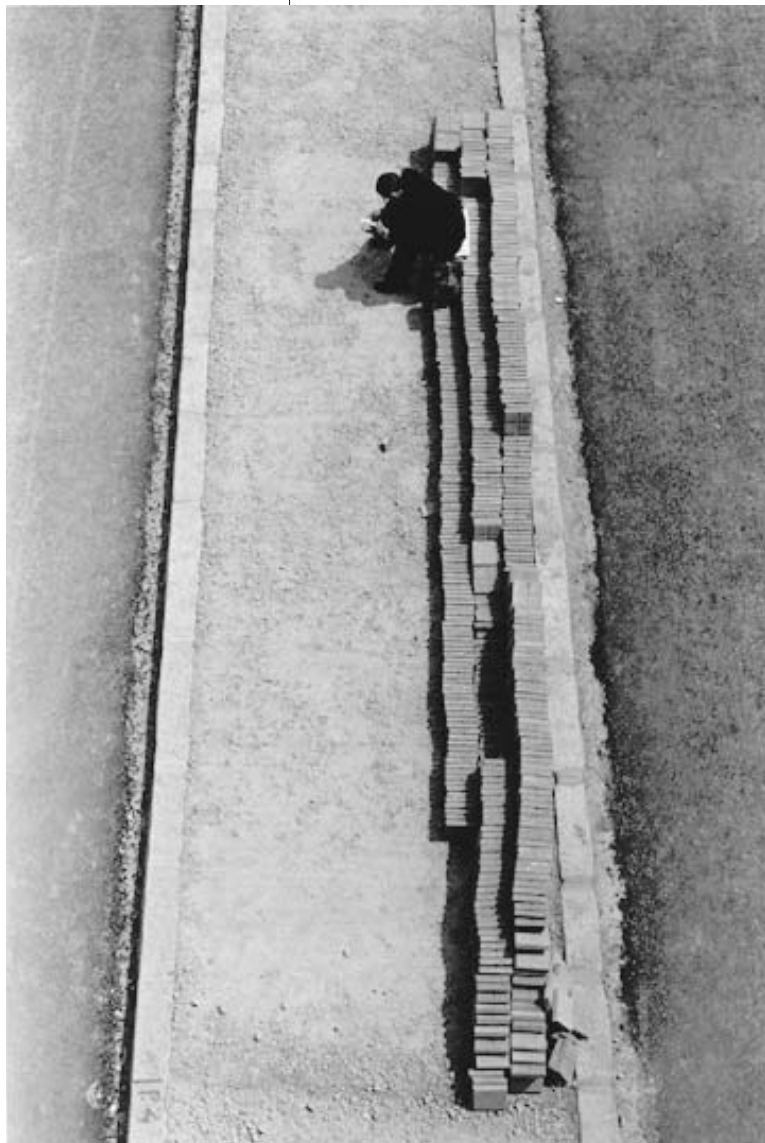

La Font de Can Canyelles ■

■ El Tibidabo

El lector solitari ■

■ Temple de la Sagrada Família (Fragment)

“La arribada dels parents?”. Moll de Barcelona ■

■ El moll de “Les Balears”

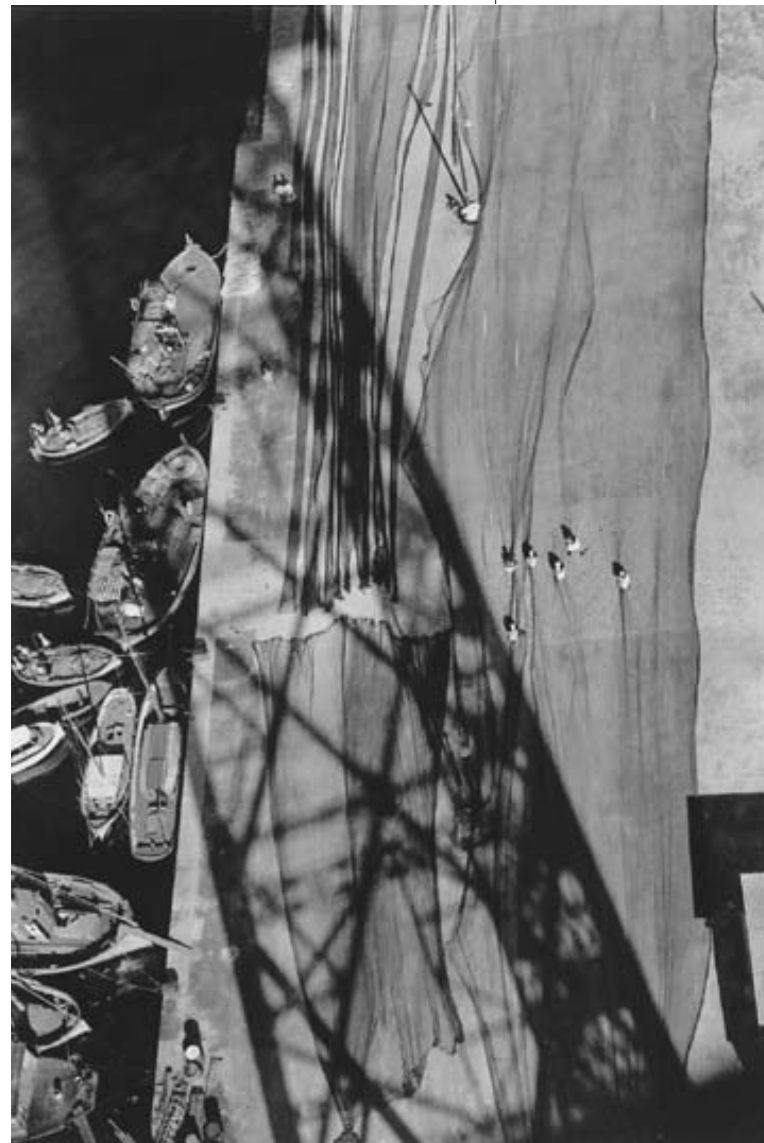
Observant la "Salvador" ■

El Far des de la grua "Titan" ■

■ Les Remalladores

Neix a Pontós, Girona, l'any 1923. Actualment està retirat i viu a Bàscara.

Entre 1939 i 1944 va estudiar per mestre industrial a l'Escola del Treball de Barcelona i va començar a treballar a Corberó.

Entre 1946 i 1951 va estudiar per enginyer tècnic a l'Escola Industrial de Terrassa. Més tard va fundar la seva pròpia empresa metal·lúrgica a la qual es va dedicar fins que es retirà l'any 1985.

El seu interès per la fotografia es remunta als anys 40, però no va tenir la primera màquina, una Regula, fins passat l'any 45. A principis dels 50 va comprar de segona mà la seva primera Leica i a partir dels anys 60 va anar adquirint més material fotogràfic. Al 1982 va muntar un laboratori propi.

Ha fet algunes exposicions de tipus social a empreses com Frape o Monoplat.

Altres exposicions:

Any 2000:

- "Pontós, llocs i gent", exposició individual a la Sala Triarts de Bàscara.
- "Fotografies de Josep Darder i Recasens i Narcís Darder i Bosch" on també s'exposaven fotografies del seu pare, realitzades entre 1910 i 1920.

Aquestes exposicions es van publicar a Internet i encara s'hi troben.

Las seves imatges formen part de col·leccions de particulars de països com França, Itàlia, Alemanya, Holanda o Cuba.

